akademia bajki kaszubskiej

Czyta: **Zdzisław Czucha**

Alojzy Nagel ***Skądka je sniég***

Ùsta ju jesenné wiatrë, przëszłë pierszé mrozë. Nënka Roda ze swòjégò dodomù midzë blónama zdrza na zemiã i rzekła do swòji òtroczëcë Zëmë:

– Òskùb pióra òd pilów i przërëchtëj baro, baro wiôlgą zachlastnicã, żebë jô mia czim przëkrëc zemiã, żebë zbòża i trôwë tam nie pòwëmiarzłë.

Zgniłô Zëma wcale sã nie pòspiéwa, a czej zachlastnica ju bëła zrobionô, Zëma sama sã legła pòd nią i haszka.

– Tegò je ju za wiele, tegò je ju pò prôwdze za wiele – rzekła Roda do òtroczëcë.

Ze wszëtczich nórtów wëskòcza baro, baro wiele krôsniãtów w zelonëch òbleczeniach. Kùli jich bëło, jô nie wiém, bò Zëma téż jich nie zdąża pòrechòwac. Krôsniãta chùtkò przeskòcza do Zëmë i rozpra ji zachlastnicã. Z rozpruti zachlastnicë leca pióra na Zemiã i przëkra ji wiôldżi dzél.

Òdtądka më mómë sniég.